

ESTHER HANSEN

Offentliggjort d. [26. oktober 2016](#)

Esther Hansen – født Pedersen – er født i 1930 i Nørre Felding i Vestjylland. Esthers liv og opvækst har stået i kristendommens tegn, og den kommende ægtemand blev da også mødt på et kristent landsstævne i Mariager.

Interviewet af Janne Marie Barslev, august 2016

HVOR ER DU FØDT HENNE?

Det var i Nørre Felding i nærheden af Holstebro. Det var i 1930 på en gård, vi havde 80 tønder land, med alt muligt, som man nu havde.

SÅ DIN FAR VAR LANDMAND?

Ja. Min mor, hun gik jo hjemme, der var nok at lave. Der var masser af frugt og bær i haven og sådan noget og sylter og laver mad.

Vi var fire piger og en dreng. Jeg var nummer to yngste.

HVOR GIK I I SKOLE HENNE?

I en stråetækt skole, der var syv kilometer hen, så vi cyklede eller også gik vi.

FIK I FRI FRA SKOLEN, HVIS I SKULLE HJÆLPE PÅ GÅRDEN?

Ja – det skulle man da hjælpe med.

Når vi skulle høste, og sådan noget med at samle kartofler op, og ud at hakke roer. Indimellem var det hårdt.

Ja, så syntes jeg, når vi var så mange søskende, og man skulle lave så meget derhjemme, så kunne man ligeså godt komme ud at tjene.

Så kom jeg ud, da jeg var 11 år, som barnepige på en gård i Vindinge.

HVOR LANG TID VAR DU DER?

Vi fik fæstebrev i et år ad gangen.

Jeg var hjemme en gang om måneden.

Man skulle være der som barnepige, men så siger konen ” jamen du kan ligeså godt komme med ud og hjælpe karlene, så kan jeg passe børnene” (griner)

Så jeg var ude og hakkede roer og sådan noget lidt forskelligt. Ja – og samlede sten og sådan noget.

HVAD SÅ, DA DU VAR FÆRDIG?

Ja så kom, ja så fik naboen at vide, at jeg var så dygtig.

Så kom jeg derhen et år – bagefter.

Det var et kristent hjem, jeg er selv fra et kristent hjem.

HVORNÅR VAR DU FÆRDIG MED AT TJENE?

Ja, man bliver konfirmeret og man skal læse lektier samtidig med, at man var der.

Så bliver man konfirmeret og sådan noget, der var man så lige hjemme i det halve år der.

Ja så kom jeg til Skjern og var ved KFUM, hvor jeg hjalp til med at lave mad og sådan noget. Der var værelser ovenpå.

VAR DER OGSÅ ANDRE UNGE, DER OGSÅ BOEDE DER?

Ja. Vi gik sådan lidt til kristne møder og sådan dengang.

Så kom jeg på Tommerup Højskole.

HVAD LAVEDE DU DER?

Som man nu gør på en højskole, (griner) altmulig.

Det var en kristen højskole.

Men så tænkte jeg ... så ville jeg være sygeplejerske, så kom jeg til Fårevejle Sygeplejeskole.

HVORDAN KAN DET VÆRE, DU FIK DEN IDE, AT DU VILLE VÆRE SYGEPLEJERSKE?

Det ville jeg være fra begyndelsen, men min mor sagde "ah det bliver du nok aldrig, du bliver gift".

Men så fandt jeg, det var for hårdt med alle de latinske navne, så jeg var der i syv måneder, men – så tænkte jeg, det var nok ikke lige det.

Så kom jeg i en bagerforretning.

HVOR VAR DET HENNE?

Det var i Gentofte.

HVORDAN KAN DET VÆRE, DU ENDTE I GENTOFTE?

Det var fordi, jeg havde noget familie der, som var bagersvend der – det var min mosters søn, der var lærling der.

Det var godt, der var jeg i fire år.

Så skulle jeg også prøve et eller andet, så kom jeg til en systue.

Så var jeg der i et par år.

VAR DET TILFÆLDIGT, DU KOM PÅ SYSKOLE, ELLER VAR DET FORDI, DU GERNE VILLE PRØVE DET?

For at prøve noget andet.

Det var jeg selv, som opsøgte den, så boede jeg sammen, vi var to piger, der boede sammen.

Der var jeg vist et par år.

Før det, kom jeg ud og tjene, jo, det var da før jeg kom på højskole.

Flensted Jensen, de havde så seks børn. De var så søde.

Så når Fru Flensted sad og stoppede strømper, det gjorde man dengang, der var ikke noget der skulle gå til spilde vel, så hjalp jeg hende med at stoppe strømper om aftenen.

Så kom jeg også i en anden kristen menighed altså en, der hed Tabor. Så tak, tænkte jeg, nu skal jeg til landsstævne indenfor det, så der fandt jeg min mand. Så nu er vi kommet dertil.

HVORNÅR ER VI TIDSMÆSSIGT DER?

1958, hvor der var landsstævne henne i Mariager.

HVOR BLEV I GIFT?

I Horsens, der boede min mand.

Han hedder Erling Hansen.

HVOR LANG TID BOEDE I I HORSENS?

Det har vi gjort i lang tid. Men så fik han arbejde i Aarhus, så flyttede vi til Aarhus i 1976.

Først i Rosenhøj i lejlighed, så fik vi hus på Bernstorffsvej.

HVORDAN VAR DET SÅ AT KOMME HER TIL VIBY?

Nu er man jo en kristen, så kommer vi jo stadig til kristne møder.

Det var i Mørksgade dengang – det hedder City Kirken nu – på Viborgvej.

Hver søndag formiddag, sommetider, og så til senior hver tirsdag.

Det skal jeg i eftermiddag fra 14 til 16 – vi begynder med kaffe og så er der foredrag og lidt forskelligt, og vi synger.

HAR DU SÅ I AL DEN TID, I HAR VÆRET GIFT VÆRET HJEMMEGÅENDE HUSMOR?

Nej – jeg var i bagerforretning, det var jeg jo også derovre.

I Gentofte der var jeg i fire år, bagerforretning i Horsens og så her også.

I Sahles konditori i Søndergade.

Så holdt den op.

Så kom jeg over på Handelshøjskolen i køkkenet.

HVOR LANG TID VAR DU SÅ PÅ KØBMANDSSKOLEN?

Det var jeg, jeg vil tro et par år. Så fik jeg noget med min hånd. Så skulle jeg opereres.

Så holdt jeg jo der.

Så kom jeg på et plejehjem, altså som uuddannet sygehjælper, fordi jeg har været på sygeplejerskolen – der nede ved Møllestien.

HVAD MED VIBY HERUDE, HVORDAN HAR I BRUGT OMRÅDET, ER DER NOGEN BUTIKKER, I ER KOMMET MEGET I, ELLER NOGET FORENINGSLIV?

Det er mest Føtex.

Så kom vi lidt i efterlønnere og Ældresagen.

HVORNÅR VAR FØRSTE GANG DU VAR UDENFOR DANMARK?

Det var efter vi var blevet gift, vi var lidt ude at rejse.

Vi har været flere steder, Jerusalem.

HVORNÅR VAR DET, I HAR VÆRET DERNEDE?

Det var i '90, tror jeg, det var.

Så har vi været på Mallorca og i Rom.

HVAD SYNTES DU SÅ OM, AT AARHUS ER EUROPÆISK KULTURHOVEDSTAD NÆSTE ÅR?

Man følger jo med i TV-udsendelserne, hvad der sker, men det er ikke noget vi tænker sådan over.

HVAD MED FESTUGEN? ER DET OGSÅ NOGET I TAGER TIL?

Ja, vi skal da ned og se.

Esthers mand, Erling, siger: Lige ind og kikke og så ikke mere, det ikke lige sådan noget for os.

ER DER ET STED, DU VIL FREMHÆVE FREM FOR ANDRE?

Barndomshjemmet, der gik vi jo til søndagskole og så gik man i KFUK, og til KFUM og sådan noget.

Der tog jeg imod Jesus, som min personlige frelser, det er det største i mit liv.

Transskriberet af Kirsten Poulsen, september 2016